ANUL III Nr. 8.

3 LEI EXEMPARUL

FOCȘANI 17 MAI 1927

Spada

In Ardeal
O! Iancule de ce nu'nvii
Să-ți vezi tu Munții tăi pustii.

In Bucovina
O! Ștefane, Măria ta! Deșteaptă-te un pic
Să vezi cum ne sugrumă neamul inimic

La Milcov
Ascultați cu toții cum freamătă sgomotos gorunul lui Neculai Ursu din Albac; parcă ar sta să trezească la o nouă revoluție pe cel ce doarme la umbra lui.

ABONAMENTE:
Pentru orășeni . . pe an 150 lei
Pentru săteni . . pe an 100 lei

Organul Ligei Apărărei Naționale Creștine
Regionala „Unirea"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

I-am priceput

Un sfat de care nu-i obligăm să ție seamă.

Ca'n L. A. N. C. sunt certuri, e de domeniul public. Aceasta nu se poate tăgădui. Nu se știu însă operatorii și astăzi le facem cinstea publicându-i.

Chiar din prima zi când certurile au ajuns în Liga la așa intensitate că nu se mai puteau acoperi, cei dintâi cari s'au repezit cu furie lovind Liga au fost Liberalii prin oficiosul lor „Viitorul". După ei au venit cu tămâia Partidul Poporului prin „Indreptarea".

Jidanii ca niciodată stau cu botul pe labe. Nici nu mârâie. Ei tac pentrucă și-au tocmit lătrători. In adevăr e surprinzător că aproape nici un ziar jidănesc nu comentează, ei care altă dată țipau, ci fac pe indiferenții dând publicității doar fragmente din ce scrie „Viitorul" sau „Indreptarea". Dealtfel nu ne putem imputa că n'am cunoscut dușmanii. Astăzi însă s'au demascat complect.

Liberalii maiștri în intrigi și'n turnarea gazului pe foc și-au dat drumul. Că sunt în slujba jidanilor am avut ocazia să-i constatăm în nenumărate rânduri. Indrăznește un liberal să afirme contrariul! Să poftească. Noi n'am uitat trecutul. Desbracați, de caracter, caracterul pentr'un liberal e un bagaj inutil, iată-i deci la lucru.

Pe ei îi înțelegem. Sunt la largul lor. Exercită meseria rușinoasă de codoși.

Dar ce vrea Partidul Poporului!

Cu cadelnița în mână «*jalnicul cântăreț*» tămâiază în așteptarea colivei ce i-a deschis apetitul.

Ce crede «*supopa națională*» a Part. Poporului că apariția volumului «*Mustul care fierbe*» îi dă dreptul să se amestice la... «*oala care nu-i fierbe*»! Și acum să simțiți mirosul tămâiei.

Purtătorii credinței naționale și idealiștii convinși de însemnătatea acestei credințe, pot intra în alte biserici mai vechi (de ex. Part. Poporului N. R.) pentru a-și oficia rugăciunea și a se sacrifica pe altarul ideiei de patrie.

„*Indreptarea*", 4 Mai 1927.

Cu cântec e deci amestecul în Ligă. Lăsând la o parte poezia iată-l cântând pe struna... «*Mustului care fierbe*». Mi se pare însă că «*Mustul*» e falșificat și nu va mai fierbe, e produsul chimic a lui Ițic, Șloim et Comp.

Dar nici o teamă. Vremea ne va descoperi pe ciocli care țin cu tot dinadinsul să ducă Liga la mormânt. N'au de cât. *Să nu uite însă*, **că peste capetele noastre și-a lor va trăi mișcarea.**

Se înșeală dacă cred că pot omorî o mișcare distrugându-i haina pe care vremelnic a îmbrăcat-o.

In cutele sufletului nostru e germenul mișcării și pe el nu-l pot distruge.

Ametiți-vă mintea cu fumurile victoriei ce vă surâde, dar nu uitați că cerul din senin cum vi se pare să poate înnora din clipă în clipă. *Vrem să se rezolve problema jidănească* aceasta s'o știți **și vom rezolva-o.**

Neamul românesc n'a cunoscut lâncezirea. Codrii noștri nu cunosc liniștea mormântului. La adăpostul lor veacuri de-arândul strămoșii ne-au păstrat credința noastră.

Să fim noi oare cei mai nemernici moștenitori? Să dormim când furii ne despoae? Nu.

Ne chiamă la luptă memoria părinților noștri ce-și odihnesc ciolanele umbra crucilor risipite pe 'ntregul pământ românesc.

Ne chiamă la luptă întreg trecutul nostru de glorie.

Așa că zădarnic frecuși de mâini, babe întârziate. Grăbiți-vă să nu vă prindă vremea în bătătura casei noastre. Terminați-vă repede meseria. Și-apoi la drum. Nu-i vreme de stat.

I. Blănariu

...Pentru fratele Călin și generației lui

De multe ori o potcoavă scapă un cal, un cal un om, și-un om o țară.

Iți scriu...

Vei citi mai la vale fraze scurte sau chilometrice. Necizelate. Rupte însă din suflet. Fără pretenția de a fi găzetărești. Și mai puțin literare... Inșiruite în mijlocul unui oraș. Cu uliți strâmte și 'ncovoiate. Oraș mohorât și fardat. Cu înfățișarea de femee pierdută, ce'și propteșe în neștire ochii încercănați, rânjind c'un zâmbet idiot, ce se resfrânge hidos de pe-o față mai mult otreapă.

Iți scriu... Rânduri prinse într'un oraș plin de gheșeftari și tembeli. Oraș cu aere dar fără aer. Oraș moldovenesc împuiat cu ovrei hâzi.

...Mă 'ntrebi, ce facem noi?.. Privim oameni. Vedem obiceiuri. Citim gazete... Și luptăm. Cum putem. Dezinteresați. Umili.

Vedem aceiaș goană nebună, acelaș galop desmățat, după acelaș țel mârșav: CAPATUIALA.

Am repetat-o de multe ori în articolele mele. O repet și-acum și o voi repeta atâta timp cât păduchii vor suge nestingheriți. Câtă vreme cangrena nu va fi înlăturată. O voi repeta... Până ce se va găsi ISBAVITORUL care să gonească împestrițatele cucuvăi. Să sfărâme zidurile ipocritei societăți false de astăzi. Ir-dumnezeilul revoltat care să ne desrobiască...

Când DESROBITORUL neîndurat se va ivi, gonind pleiada de samsari, de lingăi, de lichele de mici și mari profitori, bucuria inimilor noastre va tresălta, își va svârli doliul și atunci vai de toți aceia care-au fost surzi la strigătele patriei...

El n'a venit încă. Dar nu mai e mult. Cu sufletele tinere, neînfricate, noi îl așteptăm.

...Până va veni însă, ia aminte:

Un porc a murit — Alecu. Al doilea exemplar, tot atât de hidos, stă la pândă — Tancred. Și câți alții... Deavalma cu oamenii lor. Cu păduchii lor. Hrăpareți ca hienele. Fricoși ca lașii de meserie. Intr'un cuvânt politicianii de beneficii, cu protejații și protectorii lor — jidovii și toți cei a căror ideal e numai *banul*.

Și sunt mulți frate Căline... Mulți... Conduși de ambiții idioate, capabili de toate mârșăviile, roși până 'n măduva oaselor de invidie, de ură. Canaliile pe care le-auzi: De ce *el* și nu EU?.. Două extreme. Unde a parvenit unul, iar celălalt vrea să-l ajungă, să-l întreacă. Și 'ntre ei, ei ce reprezintă cele două extreme, haos. Lupta se dă. Furibundă. Catastrofală. Măreață în toată *micimea* ei. Țara? Țara privește plângând. Dar ei nu văd. Nu aud. Nu știu nimic. Decât atât: De ce *el* și nu EU?!... Destinul se uită ca un simplu spectator. Din când în când se repede. Trântește pe unul și 'nalță pe altul.

Spinări încovoiate, lingușiri idioate, scârnăvii de tot soiul, se văd la tot pasul. Unii îs sus, sus... Alții cu fața 'n tină, așteaptă... De ce *el* și nu EU?... Deasupra lor domnește, eterna emblemă a porcilor tancrezi-constantinești, zeița dolofană: CAPATUIALA.

...Totul e cu putință. Imposibilul a murit. A fost suprimat de multă vreme din vocabularul politicianilor furbi. Spre binele lor. Și spre răul acestei țări.

Se operează ca 'n codrul străvechii Vlăsii. Ca 'n țara lui Cremene. Nimeni nu-i stinghereşte. Și chiar de caută careva, răsleț, să-i trăsnească cu biciul dreptății, e zadarnic (Vezi afacerea cu fruștarea fiscului prin mituirea înalților magistrați de Banca Berckovitz etc., etc.).

Șoriciul de pe ei e prea gros. Și apoi banii lor, pentru mulți, îs fără miros chiar de-ar proveni din cea mai mizeră, cea mai scârnavă cloacă. Sunt în stare să strângă bani la ușa latrinelor, cum pusese odinioară celebrul împărat roman Vespasian...

Privește. Descopere-te. Apleacă-te. Tremură de emoție... Trec El. Triștii eroi ai ziiei. El ce reprezintă inconștiența pudrată, sclivisită, acoperită cu mătăsuri, cu monoclu în ochi. Așii modei. El ce nu se cutremură în fața invalizilor ce-și târăsc corpurile schilodite, a văduvelor de răsboi ce mor de foame, a orfanilor plăpânzi, pipernicitți, ftizici... El, ce cu ifose idioate se declară viteji, viteji ce'n timpul răsboiului s'au adăpostit la partea sedentară, sau pur și simplu au dezertat, dacă nu cumva avuseseră grijă să rămână la pradă în teritoriul cotropit de ura furibundă a iudeoteutonilor. (Vezi colosalele statistici ale Ministerului de răsboi) iar azi se bat cu pumnii în piept și urlă: *Noi! Noi am făcut România Marrre...*

...El, El ne-au dat Mărășeștii, Mărăștii, Oituzul!!... Unde? In alcovurile cocotelor de lux... La faimoasele mese de *pocker, écarté* sau *bacara*... Unde?!..

Sau sub dreapta oblăduire a unei târfe?. Unde?.. Aș vrea s'o știu. Ai vrea s'o știi și tu frate Căline...

Alecu Porcu a murit, dar a lăsat prea mulți fii sufletești.

In cloaca aceasta, o mână de idealiști ce caută să stârpească hienele. Să strivească ploșnițile. Să omoare păduchii.

Au pornit la lucru. Țara le va fi în veci recunoscătoare. E o muncă grea. O luptă eroică. Pe viață și pe moarte. Ia, deci, aminte. Șuvoiul de canalii trebue stârpit. Prin ori ce mijloace. Când vei întâlni unul, nu-l ierta.

...Acolo, în văgăuna aceia de munte, în casa ta rustică, în satul tău, unde oamenii nu se spoiesc, unde nu li-e rușine de haina străbună, unde nu se joacă *charleston*, unde nu se știe ce e bursa, acolo unde societatea — vai societatea! — îți permite să stai, gândește-te la rândurile mele. Judecă. Ia-aminte. *Desrobitorul* nu va întârzia să vină.

Andrei Cosma

Intâmplări din Lume

Budapesta și Focșani

La 6 Martie 1925 la Budapesta proprietarul *unei case a scos afară pe chiriașul său* Iwan Wester. *Acesta a zis*: „Bine! Plec, dar să știi că te blestem. Poți fi sigur că într'un an vei fi șters din cartea vieții".

Și anul trecu. La 6 Martie 1926, *proprietarul muri.*

(La 6 Martie 1927 chiriașul a trimis un bilet familiei proprietarului:

«Amintire din partea familiei Wester 6 Martie 1925—6 Martie 1926». Chemat în fața Justiției a fost condamnat la 3000 lei amendă pentru ofensă adusă memoriei unui mort).

Focșani 15 August 1925, *Botezul celor aproape 100 copii la Ciorăști, Nelegiuire, crimă, sacrilegiu din partea guvernului. Prof. I. Zelea-Codreanu se ridică și rostește: «Blestemă-l Doamne pe acel care a dat acest ordin. Fă ca până într'un an să se vadă Dreptatea Ta». Femeile copiii și preoții își fac cruce, se pleacă până la pământ și strigă: «Pe*depsește-l Doamne»...

N'a trecut anul. Era pe la jumătatea Primă-Verii lui 1926. Un om sănătos, voinic, începe să se usuce. Toți doctorii din lume nu-i pot veni în ajutor. Moare în floarea vârstei, ajuns de blestemul neamului, Gh. Gh. Mârzescu *Ministrul Justiției, impilatorul studenților, cel ce a închis porțile Bisericilor și cel ce a oprit Botezul. Și* „Dreptatea lui Dumnezeu" *s'a văzut în mai puțin de un an.*

O obrăznicie jidovească

Se știe câtă doză de impertinență au fii lui Iuda.

Nu mai departe un anume Iacob Belack în ziua de 19 Aprilie a. c. în trenul accelerat 501 București, Grigore Ghica Vodă, între stațiile R. Sărat, Focșani a avut o atitudine obraznică față de un Domn și a soției D-lui care ocupă o înaltă misiune în serviciul Diplomației Poloneze.

Nu știu dacă abonamentul pe care-l are îi dă dreptul la vânzarea locurilor. Ceiace știu e că nu pierd nici o ocazie de a compromite România în fața străinilor. Sperăm că va veni ziua când va trebui să dea socoteală de faptele lor.

August Student

Vorbe înțelepte

Dacă „Unirea" a însemnat în totdeauna *viața*, *neunirea* are înțelesul precis de moarte.

C. Fedeleș

***

Trăiască dar Unirea tuturor Românilor buni pentru a putea domina puterea *Răului* și a *Răilor*.

C. Fedeleș

***

Este o datină latină
Și Românească 'n deosebi
Pe oaspeți ca să nu-i întrebi
La care Dumnezeu se 'nchină.

. . . .

Dar de-ar fi d'ăi cari pe gazdă
O vor căuti cu vicleșug
Vor ști că românescul plug
A tras aici, întâia brazdă.

George Ranetti

***

Voi mai aveți noroc până când în scaunele conducătoare mai de sus sau mai de jos stau încă *sabaș goimii*... Steaua lor trebue să apună !.. Vom face-o noi să apună !...

„Libertatea" Orăștie

***

Cea mai mare speranță a unei națiuni stă în tinerimea ei.

„Svastica Ieșilor"

***

Românul trăește în lume pentru neamul său și nu individual pentru sine, căci dacă ar fi trăit Românii astfel, de mult n'ar mai fi.

Mihail Eminescu

***

Să rămână deci bine stabilit că zilele de tristeță ale neamului românesc au fost zile de bucurie pentru Jidanii din țară, iar bucuriile noastre naționale, îi lasă cel puțin indiferenți.

Prof. Dr. C. Șumuleanu

***

Preoțimea creștină nu poate sta nepăsătoare când toate duhurile rele se revarsă asupra omenirii, urlând și prevestind surparea temeliilor bisericii și peirea creștinătății.

„Gazeta Poporului" (Bucovina)

***

Lumina nu vine nici dela Răsărit, nici dela Apus ci dela Soare.

„Svastica Ieșilor"

Pentru Biserică

III

MONAHII

Până'n zorii veacului trecut, monahii au desăvârșit un fapt din ce în ce mai mare: *Păstrarea naționalității prin Biserică*. După ce însă, s'a crezut că sarcina asta li s'a trecut marilor fabrici de cultură — școale, universități, tribune — monahismul s'a fost văzut însuși fără vr'un rost hotărît. Și de bună samă cum ar fi putut viă un mădular al societății când răsărise altul mai tânăr și mai serios. *Așa s'a crezut.*

Dar zădărnicia unei atari credinți, a usurpat îngemănarea firească a poporului și mai vârtos a slăbit ființa monahismului care mai mult ca oricare căpătâiu al poporului acestuia trebuia să vieze, pentrucă misticitatea poporului românesc se potrivește de minune vieții aceșteia și pentrucă aici își găsește începutul vieții lui.

De-aceia s'a arătat șubrezenia crezului acestuia al zilei în hărmălaia deosebitelor crezuri ce ne străbat inima neamului nostru în tot de-alungul și de alargul.

Dar de-odată monahismul abia după un secol, încearcă o revoluție înfățișată prin inimosul ieromonah *Dionisie Lungu*, directorul, fondatorul și susținătorul gazetei „Glasul Monahilor". Pare că întrezare iar bătrânu-i rost de odinioară, ridicat la înălțimea vremii: Înființare a unei școale de călugări misioneri.

Dar să nu ne facem iluzii. Toate sunt încă în fașă.

(va urma)

Dela L. A. N. C. din jud. Putna

In ziarul *„Viitorul"* No. 5754—3 Mai 1927—citim o informație *subversivă*, relativ la L. A. N. C., din județul Putna. In câteva cuvinte, oficiosul liberal anunță că Liga locală este în complectă descompunere; și ia drept mărturie ziarul local „Lupta Națională" de sub conducerea d-lui Gh. C Dimitriu Serea „unul din promotorii mișcărei antisemite" cum glăsuește informația. In încheere *„Viitorul"* spune că *„un mare număr* (de ligiști N. A.) *au părăsit gruparea și s'au înscris în partidul Național-Liberal"*.

Informația nu numai că e complect eronată, dar e și de rea credință. Autorul e corespondentul local al „Viitorului" *alias* directorul „Luptei Naționale—Gh. C. Dimitriu-Serea, promotoriu mișcărei antisemite (!) etc., etc. Istoricul acestui domn e următorul. E patronul unei foi locale ce apare în două pagini (cu numere duble și quadruple), cu articole luate din diferite ziare și reviste pe care nu le citează cum ar fi de dorit. Datorită acestui procedeu, a avut colaboratori rând pe rând pe d-nii Octavian Goga, Ion Sân-Giorgiu etc., etc. Acest domn a mai fost corespondent al ziarului *„Universul"*, dela care a fost dat afară pentru anumite motive... Actualmente fabrică știri fanteziste pentru „Viitorul", prin a cărui redacție, aflăm, că se învârtește.

Noi răspundem: Totul e minciună sfruntată. Cei ce sunt bănuiți că s'au înscris la liberali, sunt înscriși de multă vreme, și n'au figurat niciodată printre membrii L. A. N. C. Sunt acei domni, ce sub trecuta guvernare, fiind certați cu șefii lor, au venit la Ligă luând parte la întruniri și consfătuiri, dar nerenunțând nici o clipă de a fi membri ai partidului liberal.

Astfel stau faptele. Anii trecuți, liberalii vârâseră pe Ionescu-Muscel în *mișcare* ca factor disolvant; astăzi și-au găsit alt om. Ionescu Muscel a fost prins cu excrocherii, din care cauză a fost eliminat din toate asociațiile studențești. Lui Dimitriu-Serea nu i se va face această „onoare" căci cu toate că pe ziarul său scrie că e, n'a fost nici odată. Mai rămâne opinia publică să-l judece și... liberalii—pe care-i știm că nu se dau în lături dela nimic.

C. R.

Păreri din trecut

Talmudul

de B. Petriceicu Hâjdeu

. . . .

Mai pe scurt, *Talmudul se poate numi tot ce-au lucrat până acum rabbinii în curs de opt-spre-zece secoli, și tot ce vor mai lucra de acum înainte în secolii cei nesfârșiți.*

***

Nu știu, dacă d-voastră ați putut observa, că hainele rabbinilor sunt mai totdeauna pătate: dar știu, că au observat-o înșiși Ovreii; veți crede, de sigur că această necurățenie este rezultatul neglijenței personale... ei bine! *Talmudul vă lămurește, că hainele rabbinilor sunt pătate, pentrucă le pătează dracul, din ură către religiunea judaică!*

***

Filantropii se încearcă necontenit a deschide ochii Ovreilor asupra deșănțării Talmudului.

Muncă pierdută, vorbă și cerneală cheltuită în modul cel mai neproductiv.

Celebrul Mendelssohn, Platonul iudaic al Germaniei, scriea, în secolul trecut, către celebrul Lavater, inima cea mai pură, cea mai nobilă, ce mai morală:

„Am citit sute de cărți contra iu-
„daismului; și, cu toate astea, pro-
„test înaintea lui Dumnezeu, că
„voi rămânea totdeauna nestrămu-
„tat în credința mea; căci pen-
„truca s'o pot schimba, trebue mai
„întâiu să-mi schimb însăși natura
„mea!"

Cine nu poate convinge pe un Mendelssohn, putea-va oare convinge pe un Shylock?

Însemnările mele

LUPU... — Intr'o ședință a Camerei din sezlunea trecută, vorbea d. A. C. Cuza cu verva-i neîntrecută. Doctorul N. Lupu vroia să-l întrerupă. Un deputat îi strigă:

— Taci javră...

...Și doctorul Lupu l-a ascultat. Semn că e javră de rasă. Câine-*lup*, cum ar putea constata un hingher.

•

ODINIOARA. — Era pe vremea când Ardealul nu se alipise la patria-mumă. Intr'o bodegă de pe calea Victoriei, un cunoscut gazetar întâlni într'o zi un personaj de „dincolo" — actualmente țărănisto-naționalisto-fripturist ce mânca o franzeluță cu icre negre.

— Ce mai faci nenișorule?...

— ?! (Imposibil să răspundă căci icrele se opriseră în gât).

— Cum o mai duci?... încercă din nou gazetarul.

— ?!

— Ce Dumnezeu ai surzit *frache*?!

— Uf... (dumicatul alunecase pe gât cu ajutorul unui respectabil pahar de cotnar extra). Ia cu păcatele... Mănânc și eu pâinea pribegiei... — spuse personajul continuând să devoreze icrele negre cu franzeluțe de prima calitate...

•

ACUM ȘI ALTADATA. — După război prin 1922 (scuzați rima lui 2 cu război căci doar Românul e născut poet...) au început să apară o mulțimea de reviste politice. Toate căutaseră să-și cristalizeze în titlu scopul sau tocmai contrariu. Astfel:

„Hiena" lui Pamfil Șeicaru sfârșia; „Clopotul" lui Henry Gad, trăgea clopotele celor învinși; „Se zice..." a lui Clarnet, spunea singură că directoru-i e prost; „Facla" lui Cocea, mai bine s'ar fi numit „Intunericul"; iar „Cuvântul Liber" era pur și simplu Cuvântul Iudaic.

Astăzi avem altele: „Vlăsia" lui Nicu Baboeanu, unde se scrie natural ca'n Vlăsia și „Farul" unui Bulgar ce vorbește ciliblu, și care dă semne că o să se stângă repede, cu toate că are fonduri dela Elly Bercowitz.

•

DAR... Apropo că veni vorba de reviste politice. D. Tudor Teodorescu Braniște a vrut să scoată anul acesta o revistă „Cetățeanul Indignat" dar fiind prea turmentat l-a amânat apariția.

A. CO

Memoriul prizonierilor Români, din Lagărul „Ostffyasszonyfa-Ungaria"

1916 - 1918

de Gh. C. Pantazescu

Dincolo de granița română, nenorocirea ne primea cu mai mare furie. Pe drum, eram puși sub tutela *lor* și ca niște vite duse la abator, mergeam fără nici un gând, fără nici o nădejde, plângând ruinele unei țări, de care cu cât timpul trecea cu atât mai mult ne departam. Jidanii erau primiți cu brațele deschise, prin toate lagărele de trecere din Ungaria ca niște frați ce erau așteptați. Vorbeau prietenește, respectând tradiția jidanului rătăcitor, spunând tot ce știu despre armata română, cum este și pe unde luptă. *După ce erau dezertori, mai erau și spioni, având grijă să strângă tot felul de informații trebuitoare inamicului de pe când erau în țară.* In lagărele pe unde eram opriți să facem bae, eram jefuiți de tot ceia ce aveam mai bun, haine, încălțăminte, obiecte de valoare și pe deasupra bătae, ca nu cumva să îndrăsnim să protestăm!

Fiecare piele purta pe ea urme groase și pline de sânge, făcute de curelele ce ni se aplicau, spunându-ni-se batjocuritor, că nu mai suntem în țara noastră—ei cari veniau din aceiaș țară de pe acelaș pământ, din care mâncaseră din belșug pâinea muncită cu truda spinărilor încovoiate de dureri, pe care acum le biciuiau fără milă.

Se îndeletniceau cu tot felul de ocupații nepermise, numai să poată stoarce, ultimul ban din punga nenorocitului prizonier, vânzând cu prețuri fabuloase, tot ce semăna a mâncare pentru că se putea roade, indiferent calitatea și mai ales tutunul pe care îl amestecau cu frunză și cu iarbă uscată.

Ajunși în lagărul central de prizonieri din Ostffyasszonyfa—Ungaria, ne a fost dat să vedem ceiace mintea omenească nu și ar fi putut închipui vre-o dată, că sufletul cuiva, poate purta în cutele lui negre atâta răutate, izvor nesecat de crime și cruzime.

In acest lagăr blestemat, unde urma să fie cimitirul Românilor, acea vale a plângerei în care cei ce se scutea de viața pămintească, plecau cu lacrimile înghețate pe obrazul slăbit și rece, înebuniți de atita suferință, mulțumiți că scapă de viața asta mizerabilă, devenită sarcină jug apăsător, în care fuseseră băgați de acei ce nu aveau nici un drept de stăpânitori. Impinși în bărăci de scânduri, și îngrămădiți pe cimentul rece și gol, eroii armatei romîne, dovediseră acelora, ce nu învățaseră să-i cunoască de vulturi ai Carpaților că sunt demni de vulturii romîni.

Ingrămădiți ca vitele în obor așteptau îndobitociți de atita amar, ziua cînd trebuiau să treacă printr'o bae, cu apa aproape rece, unde în pielea goală așteptau ore întregi, scoaterea hainelor sau a sdrențelor mai bine zis, dela etuvă; dar nici atunci, cînd erau cu pielea învinețită de un ger cumplit, nu puteau fi scutiți de loviturile obișnuite.

Era o jale să privești aceste schelete ale căror oase ca să nu se risipească le mai ținea pielea, care numai a piele nu semăna. Mulți și au găsit moartea în aceste băi infernale.

(va urma)

(urmare)

O propunere specială pentru România

Nu ne îndoim că în faţa atacurilor jidăneşti conducerea mişcării din ţară nu va lua la vreme o atitudine energică, să lămurească din punctul de vedere intern. Dar nu e de ajuns. Pentru a răspunde acestor atacuri trebueşte format imediat un „*Biurou de propagandă Internaţională*".

Scopul acestui biurou ar fi:

1) *Reluarea* legăturilor de urgenţă cu toate organizaţiile antisemite din lume. 2) *Strângerea* tuturor calomniilor aruncate neamului românesc în străinătate şi aducerea lor la cunoştinţa Românilor. 3) *Tipărirea* unei serii de broşuri care răspândite în toată lumea să arate adevărul, căci nu avem *nimic, nimic* în străinătate.

Aceasta este o datorie a *bătrânilor* (pentru a preciza) căci ştiu mânui bine condeile. Noi ştim mânui *alte condeie*. Le am mânuit şi le-om mânui. Dar Dv. sunteţi-vă datori. O datorie la care ne obligă onoarea acestui neam pe fiecare cu „*condeile*" noastre.

Cunoaştem puterea de muncă a d-lui Dr. Şimuleanu de aceia îl rugăm cu toată căldura sufletului de a lua iniţiativa pentru grăbirea lucrurilor. De asemenea rugăm pe preşedintele nostru suprem de a ne da aprobarea sa.

*

Franţa. In numărul trecut am afirmat că judaismul e în ofensivă în Franţa. Astăzi venim cu dovada:

Preşedintele Republicei Franceze Gaston Doumergue este Francmason. Referinţe: Bulletin Hebdom. des loges de la Région Parisienne, 1906.

Revue: mai aiag 1901 pag. 101. Cahier de l'ordre No. 3, 1926, Revue Internationale S. Secrete, 1926, pag. 81, 1926 pag. 851 adresa: avenue Portalis, Paris VIII.

Din *13* miniştri *doi* sunt jidani. Anume: *Bakanovschi* ministrul comerţului şi al P. T. T.

Albert Sarraut ministru de Interne.

Apoi din aceşti 13, opt sunt francmasoni demascaţi. Anume:

1) *Aristide Briand* ministru de externe.
2) *Bakanovschi* (Loge Bienfaisance et. Progrès).
3) *André Fallières* (ministrul muncei) (Loge Justice).
4) *G. Leygues* marine.
5) *Leon Perrier* colonii.
6) *Heriot* Revue Internationale 19 Decemb. 1926.
7) Paul Prudeut Painleve, ministrul de războiu.
8) Queuille, ministrul agriculturei.

Parlamentul francez

Cahier de l'ordre No. 3 şi 1 August, Septembrie 1926 şi la Revue Internationale de Ste Secrete 10 Aprilie 1927 publică *nominal pe jud(e)ţe pe toţi parlamentarii francezi cari au putut fi demascaţi.* Numărul lor este: *Deputaţi* **240**, *Senatori* **150**

*

Agenţia Urbi. Roma, propune înfiinţarea în toate ţările a unui *tribunal al apărării naţionale*, având ca scop judecarea tuturor uneltitorilor şi distrugătorilor de neamuri, de religii..,

E bună ideia, dar numai că pentru a o aduce la îndeplinire avem nevoie de „înfiinţarea" unui *„guvern" al apărărei naţionale*.

*

Germania *Turburări anti-semite în Colonia.* Cu ocazia alegerilor consiliului comunităţii jidăneşti, anti semiţii au atacat pe alegătorii jidani şi au rănit pe mai mulţi dintre ei. Poliţia a arestat mai mulţi antisemiţi (U. I.)

Deci: Şi 'n Occidentul Europei în părţile civilizaţiei jidanii mănâncă bataie. Însemnează că naţiile nu se mai pot lăsa exploatate şi furate de aceşti cămătari paraziţi.

M.A.

Pentru Apărare

Din trei părţi—deocamdată—trei duşmani ne privesc: Rusia, Ungaria şi Bulgaria.

O ură surdă îi frământă. Ura aceasta va isbucni. E fatal să se întâmple aşa. Cel mai optimist ar putea-o vedea. De aceea trebuie să ne pregătim.

Eroismul soldatului român a fost pus la o grea încercare în 1916-1918. El a eşit biruitor. Tenacitatea omului simplu, ce-şi apăra peticul de ţară sfârticată, a fost sublimă, măreaţă ca un gest legendar.

Un războl viitor nu este exclus. Ba aş spune că e de neînlăturat. De aceia trebue să ne pregătim. Să nu-şi facă oamenii iluzii de Liga Naţiunilor. Această Societate a Naţiunilor—societate anonimă, ce-şi plasează acţiunile cu curs forţat—e la fel cu multe întreprinderi comerciale jidoveşti, ce-aşteaptă prima ocazie, pentru a da faliment. Liga Naţiunilor e un surogat prost pe care nimeni—vorbesc de conştienţi—nu-l poate înghiţi. Liga Naţiunilor e un balsam pentru prostănaci, pentru idioţi, pentru naivi, ce se lasă atraşi de firma „*La pacea universală garantată*", tavernă unde se mănâncă lături puturoase şi se bea poşircă ordinară.

Nu trebue deci, să ne facem iluzii copilăreşti. Căci e caraghios, hilariant, stupid, să te încrezi în aşa ceva.

Războiul nu e departe. N'aş putea preciza când se va întâmpla. Dar el e sigur şi inevitabil.

Ministrul de Războiu, d-l general Mircescu, a văzut destul de clar situaţia. De aceia a strigat: Daţi pentru armată. Daţi pentru aviaţie. Şi acest apel trebue să aibă răsunet. Actualmente noi suntem destul de prost organizaţi milităreşte.

Daţi pentru armată.. Daţi pentru aviaţie.. E tragic. Dar e real. E cinstit.

Să vă dau un exemplu: Italia ne vinde arme vechi şi o semnătură pe un tratat. Cazul e prea dureros, şi ce e mai trist e că nu e unicul.

Luaţi aminte domnilor guvernanţi. Şperţurile ce se încasează de anumiţi samsari—căci suntem în plin orientalism, în ţara bacşişului strecurat la întuneric—ar trebui să vă pună pe gânduri, pe voi cârmacii acestei ţări. Trebuie procedat grabnic. Altfel partida e perdută şi .... răsplata nu va întârzia să vină. Răfuiala va fi amarnică. E de dorit s'o înlăturaţi, şi pentru binele vostru, şi pentru binele acestei ţări.

Dar să revin.. Viitorul războl, nu va fi în nici un caz, războiul eroismului. El va fi a tacticei, a disciplinei oarbe şi a muniţiei excelente. Pe al doilea plan cade eroismul. El e necesar dar fără cele amintite mai sus e pur şi simplu *zadarnic*.

Selecţia elementelor trebue făcută. Să se înlăture, fără scrupule, toţi incapabilii. Rămână numai ce e bun. Mai bine mai puţini dar buni, decât pleava.

Cu armament bun, cumandanţi capabili, cu o organizaţie cât se poate mai superioară, vom fi siguri că o a doua Turtucaie tragică, nu va mai apărea.

Să dea toţi fiii acestei ţări cât vor putea. Va fi primit, tot atât de bine, obolul celui sărac ca şi a celui bogat.

Daţi pentru aviaţie. Aceste păsări de fier, ne sunt de-o neapărată trebuinţă. Cu ele se pot face recunoaşteri şi se poate semăna moarte. Daţi pentru aviaţie căci fiara cu trei capete—Rusia, Ungaria şi Bulgaria—stă la pândă aşteptând primul prilej pentru a sări.

Nicolae Mogrea.

Pentru Săteni

Despre grădina cu zarzavat

Adeseori găsim prin preajma gospodăriilor săteşti, bucăţi de pământ năpădite de bălării, părăginite, rău lucrate de mâini nepricepute. O adevărată gospodărie, e numai acea în pragul căreia un pom fructifer îşi întinde florile mirositoare şi în grădiniţa căreia găseşte aşezate cu gust—ce nu lipseşte poporului nostru—câte-va straturi cu flori şi cu legume. Şi când toate acestea sunt la locul lor, viaţa trece senină, fără să bagi seamă toate nevoile ei.

In acest număr vom vorbi, cât ne va îngădui spaţiul „*despre grădina cu zarzavat*".

Locul pentru grădina cu zarzavat, trebue să fie şes, liber de arborii ce ar împedeca lumina, pe marginea unui râu, sau în apropierea unei fântâni. Ar fi tare nemerit că acest loc să fie în apropierea gospodăriei, pentrucă gospodina—albina casei—să se poată ocupa în timpul liber şi să poată supraveghia. Dacă locul e în afara gospodăriei, îl împrejmuim cu gard de viţă uscată, sârmă ghimpată sau cu un şanţ, peste care să nu poată trece vitele.

Când nu avem apă în apropiere, se obişnuesc nişte gropi cu un diametru de 8–10 m. la suprafaţa pământului; în jos groapa se sapă strâmtă din ce în ce până la o adâncime de 8 m. Aici se cară apă cu sacaua; pentru împrăştiat apa pe şanţuri întrebuinţăm roata cu jgheab—roata bulgărească—, aşacum fac grădinarii din preajma oraşelor.

Mai înainte de a face arăturile curăţim locul de rădăcini, buruiene, pietre şi tot ce ar împedeca creşterea legumilor.

Trei factori sunt necesari a asigura buna creştere a plantelor: aerul, căldura şi umezeala. Lipsind una din acestea, planta se ofileşte.

Aratul. Pentru a pregăti pământul spre cultură, trebueşte arat sau săpat, lucrare ce are mare însemnătate în amestecul îngrăşămintelor ce am adăugat. Desfundarea se face la o adâncime de 50–60 cm. pe timp uscat, prin Octombrie şi Noembrie, pentru ca pământul să se aşeze şi să se dospească în timpul ernei.

Lucrări de primavară. Dacă lucrul este mai mare, îl împărţim în 4 părţi numite arii sau tarlale, despărţite între ele prin două drumuri perpendiculare unul pe altul.

Lăţimea acestor drumuri e acea a unui car sau cel puţin a unei roabe.

Fiecare tarla e împărţită în răzoare late de 1.20 m., iar între ele trebue lăsată o potecă lată de 0.30 m. Dealungul drumului se seamănă: trandafirii de dulceaţă, agrişi, coacăze şi chiar flori, ce se pot vinde pe preţ bun. Pe lângă împrejmuiri sau hotare se lasă un loc de 1.50—2 m. pe care se cultivă verdeţuri: mărar, salată, pătrunjel sau se face şcoală de pomi.

Semănatul. Semănatul se face direct în pământ. Plantele ce vor fi *răsădite* se seamănă mai des, cele ce vor rămâne pe loc, mai rar. Cu cât sămânţa este mai mare, cu atât se seamănă mai adânc pentru a avea umezeală. Semănarea se poate face în trei feluri: *în rânduri, prin împrăştiere şi în cuiburi.*

Pentru: *mazăre, fasole oloagă, morcovi, pătrunjel, cea mai potrivită este semănarea în rânduri.*

Semănarea prin împrăştiere, se întrebuinţează la plantele ce cresc mai apropiate: *salata, ridichile de lună.*

Pentru legumele cu bobul mare e nemerită semănarea în cuiburi.

Plivitul. Odată cu săpatul se taie şi buruenile rele, ce ţin umbră legumelor.

Răritul. Se scot cu mâna plantele ce sunt slabe. Această operaţie se face pe timp noros, apoi se udă pământul bine, pentru a se strânge la jurul celorlalte rădăcini.

Ridicarea pe haraci. Se pun haraci plantelor agăţătoare ca fasole, mazăre, ori celor ce stau să cadă din cauza greutăţei fructelor, cum sunt: fasolea, patlagelele roşii, etc.

Recolta. Produsele se recoltează crude sau coapte după trebuinţă.

Pădurile Noastre

Ciudat cum noi, Românii, n'am păstrat dragostea pădurilor. Şi doar suntem copiii codrului, prin jumătate din trecutul nostru. Doina acolo am învăţat-o, acolo am crescut şi ne-am înmulţit, de-acolo am roit la câmp. Şi arme din stejarii lui ne-am făcut, şi mântuire în lăuntrul lui ne-am aflat, de câte-ori un val mai greu a trecut peste noi. Şi ce valori au trecut peste noi! . O, nu se va putea zice că nu ne-a iubit pădurea şi nu ne-a purtat de grijă. In toate cântecele de demult ale poporului nostru aflăm răsunetul acestei sfinte iubiri seculare:

Eu mă duc — codrul rămâne,
Plânge frunza după mine..

Cântecele poporului nostru! Amintiri vechi şi ele puse la muzeu — ca toate lucrurile bune şi cinstite, cari au fost pe vremuri mândria noastră, puterea şi podoaba vieţii noastre. Incetul cu'ncetul ne aşezăm în muzeu toate darurile şi bogăţiile firei noastre, tot sufletul nostru — frumosul nostru suflet de odinioară.

Ce trist îşi cântă codrul doina înstrăinării lui — căci acum *el* pleacă, şi noi rămânem! Nu-l auziţi? In bubuitul greu al topoarelor, în ţipătul de beştie lacomă al ferăstraelor, în suetul plutelor ce lunecă pe mândrele ape ale munţilor noştri — robite şi ele, săracele — eu, zi şi noapte, aud jalea codrului care se duce. Şi uneori mi se pare că au ceva tâlhăresc în iuţeala cu care-o zbughesc din pădure, vagoanele'ncărcate. . Parc'ar fugi c'o pradă. Ce trebuie să-şi spună vulturii când văd ei, de sus, năprasnica surpare a împărăţiei lor, pe care erau deprinşi s'o creadă veşnică!

Se duc pădurile noastre. Ca nişte răni rămân urmele lor. Răni de moarte pe trupul ţării. Ai zice că'ncepe sfârşitul lumii noastre. Munţii Neamţului înfăţişează privelişti de ruină, Vrancea e devastată, pe Lotru se nărue stâncile de jarul uscăciunii... Din toate părţile se părăduesc puterile pământului şi ocrotirea neamului. — prin toate rănile acestea curge sângele ţării noastre. Şi noi parcă habar n'am avea. Anii de secetă se înteţesc, vânturi din ce în ce mai grozave trec peste holdele noastre şi le svântează, vara pe câmp ţi-e jale să te uiţi, pe luncile apelor nici iarba nu mai creşte—şi noi zicem că toate astea sunt valuri ale soartei... Ce poţi să faci? Cum o vrea ăl de sus...

Nu ne iubim copacii. Când s'au tăiat în Paris doi arbori, ca să facă loc acelui prepeleac monstruos care se cheamă Turnu Eiffel, a fost o indignare generală; toată presa franceză a protestat parc'ar fi fost vorba de distrugerea unui monument naţional. Vai, noi nu mai avem religia amintirii pentru oameni!

. . . .

A. Vlahuţă.

NOTĂ. — Câtă durere se ascunde în articolele lui Alexandru Vlahuţă ...

..'n zilele noastre de crud desmăţ materialist, aş vrea să ştiu — în afară de şcolari — câţi mai recitesc proza şi versurile măestre ale neuitatului Vlahuţă!?..

Peste un an — se împlinesc zece ani dela moartea-i — i se vor răsfoi febril volumele..., se vor scrie articole elogioase.... sforăituri de fraze.. coloane de ziar înnegrite ..., declamaţii.., banchete..., inevitabile discursuri..., se va vorbi *poate* şi de-un bust *(poate!.)*, şi-a doua zi încă puţine rânduri în gazete..., iar peste-o săptămână aceeaş tăcere, aceeaş tăcere până peste alţi zece ani, când iarăşi tărăboi, zarvă, reviste apărute în numere festive, d'a capo ....

.. Ne facem o datorie să publicăm fragmentul de mai sus. E jalea omului legat de brazdă, e chinul şi revolta ce trăeşte astăzi, tot aşa de mare, în noi.

..O, Vlahuţă, dacă ai fi acum printre noi.. să plângi jalea României *Mari*, în care banditesc de-alde Leiba Anhauh...

O, Vlahuţă, ferice de tine. Astăzi ai murit a doua oară.

Hon.

Reviste

Revista Societății „Tinerimea Română" An. VIII, No. 6, Martie 1927)

In acest număr, d. *Th. Speranția* semnează articolul *„Un dicționar uitat"* în care vorbește despre *„Dicționarul Limbei istorice și poporane a Românilor, lucrat după dorința și cu cheltuiala M. S. Regelui Carol I, sub auspiciile Academiei Române, de B. P. Hașdău 1887"*.

Arată că opera lui Hasdău e uitată din pricină că *„a rămas dea-bea începută, deși din ea au apărut două volume mari: vol. I 1117 pagini, format mare și celalt la fel; iar în aste volume nu s'a ejuns decât până la cuvântul Ban"*.

Demonstrând, că cei șease mii de lei, ce se dădeau anual lui Hașdău, era puțin avându-se în vedere lungile călătorii pe la bibliotecile din străinătate, *d. Speranție* închee: *Nu știu ce i s'a dat; știu că se plângea că e prea mult de lucru și nu dovedește să le facă toate. E de mirare și ce-a făcut.* (La cele două volume a lucrat doisprezece ani N. R). *A făcut însă pentrucă era Hașdău: un cap, o inteligență, o bogăție de cunoștinți, o putere de muncă și o persistență care se întâlnesc mai rar, decât din viac în viac.*

Alte articole interesante prin temele ce tratează, semnează *d.d. Al. Nanu, Gh. A. Stănescu, P. Florențiu, G. G. Antcnescu etc.*

„Spre Izbândă" (An. I, n-r 1. Aprilie, 1927).

Dela Galați ne vine o revistă culturală, ce ne surprinde prin articolele sănătoase, toate semnate de tineri. Cităm din articolul-program semnat Stella Felix: *vom lupta contra parazitismului ce ne mânjesc literatura, arta și cultura. Suntem puțini dar tineri și aceste două lucruri sunt calități.*

In articolul *Jos Masca*, d. M. Stelescu după ce arată „că tinerimea a avut însemnat rol în viața tuturor popoarelor iș mai cu seamă în viața poporului nostru, se întreabă: *Supără pe cineva trecutul, tradiția pe care le cântă acest tineret?* iar mai departe: *Pitici mișei, credeți că veți putea prin aur să câștigați victorii asupra unui popor? La ce-ți folosește el? a debita teorii absurde și utopice, a căuta îndrumarea tineretului pe o cale greșită; ei bine, tocmai acest tineret vă spune, stați!*

D. Gh. Șt. Durar, combate documentat teoriile *înțeleptului dela Darmstadt, contele H. von Keyserling, ce fu pe la noi către jumătatea lunei Februarie.*

Alte articole de d. d. *Munteanu, Gerov, Fr. Malău, Remont.* O schiță *„Ursita"* ne descoperă în *d. Ionescu Gh.* reale *aptitudini de scriitor.*

Cronici, știri culturale, artistice și sportive.

Urăm tinerei publicații, care prin bogăția și materialul ales, nu seamănă neam cu *Frăția de Cruce* din anul trecut, viață spornică.

H. Ion

ANUNȚ

Se aduce la cunoștință generală că conform publicației de licitație a Jud. Baia Mare, publicată în Buletinul Justiției No. 39 din 11 Martie 1927 pag. 348, *va avea loc în ziua de 25 Mai 1927 ora 10 dim. în localul Judecătoriei Baia Mare, str. Crișan No. 3 etaj ușa No. 6, vânzarea averei firmei Renyi Arpad, Fabrica de sticlă din Baia Mare, care se compune din:*

a) Clădirea fabricei de sticlă cu 2 cuptoare, modern construită, împreună cu 13 locuințe pentru 60 familii lucrători toate solid consituite în anul 1925 pe teren de 27 iug. cadastrale;

b) 7 imobile în orașul Baia Mare care servesc pentru locuința personalului fabricei;

c) Separat se va licita în aceiași zi la orele 3. p. m. pe locul fabricei, inventarul fabricei cu o valoare de estimare de 2 jum. milioane, care se va vinde și sub prețul de estimare.

Pentru orice informațiuni în ce privește estimarea și modalitățile de plată se va adresa consiliului de faliment al Firmei Renyi Arpad, *Satu Mare*, Piața Brătianu, No. 19.

In loc de cronică dramatică

Autori „dramatici"

De câțiva ani, găsești dramaturgi pe toate drumurile. Să fie că nu strică, ar spune un oare-care. De comun acord. Dar când aceste piese sunt primite de Teatrul Național din Capitală, lucrurile se schimbă. Până ce n'ajung la Național mai merge, fiind aproape inofensive. Spun aproape inofensive, căci sunt unii autori „dramatici", ce te asasinează cetindu-ți zeci și sute de pagini dialogate, în versuri nu în proză. Odată ajunse însă la Naționalul Capitalei —prin diferite mijloace—sunt dezastroase.

Dramaturgi autohtoni contemporani, în adevăratul înțeles al cuvântului,aproape că n'avem. De-alde Victor Eftimiu, Horia Furtună, Caton Theodorian, etc., suntem sătui. Totuși—lucru curios în altă țară, dar împământenit la noi—produsul fabricanților de piese vide, se reprezintă. Natural, cu șuerături la premiere, cu săli aproape goale etc.

Din toată afacerea aceasta, autorul „dramatic" încasează și Teatrul Național perde. Și să mă credeți că pierde foarte mult: leafa actorilor și-a regizorilor, plata „autorului", costume, decoruri fastuoase. Toate acestea costă bani. Bani aruncați în vânt. Și pe lângă aceste pierderi materiale mai sunt cele morale, căci spectatorul de teatru nu e un idiot docil.—Ministerul Artelor și-al Cultelor ar trebui să fie puțin mai grijuliu. In loc de reprezentații idioate—spanacuri dramatice—mai bine ar căuta să ridice un bust lui Caragiale, lui Delavrancea și celorlalți de pe urma cărora ne-a rămas ceva.

Gil Blas

N. R. In numărul viitor, voi arăta a doua greșală a Ministerului d-lui Goldiș, relativ la teatre: turneurile de propagandă... g. b.

Poșta Redacției

D. A. Gurgu, Iași. Nu-s publicabile. Păcătuesc în privința rimelor ce-s prea tocite, de atâta întrebuințare. In privința ritmului, se pare că numărați silabele pe degete, deoarece il perdeți deseori.

Dacă voiți manuscrisele, trimiteți mărci.

r. p.

V. P. V. Șoseaua Doamnei 68, București. Versurile bune, dar poezia prea lungă. Pentru ziarul nostru înseamnă că-i două coloane. Singurul inconvenient pentru care n-o putem publica.

Red.

Sfaturi Medicale

Ce să facă în lipsa medicului sau până la venirea lui, la următoarele boale:

(urmare)

Durere de cap. Repaus la întuneric, băi calde la picioare cu muștar și apă rece la cap schimbată des. Contra vărsăturilor sifon sau borviz, ceai de izmă rece. Dacă nu trece, o cafea neagră sau $1/2$ gr. antipirină sau piramidon cu zeamă de lămâe.

Durere de dinți, măsele. Dacă are gaură introducem un tampon de acid fenic concentrat, sau soluție tare de piatră acră. Gargară de fertură de capete de mac și antipirină 1—3 grame pe zi.

Dureri de stomac. Inlătură cauza, băuturile alcoolice, alimentele acre, prea sărate, piperate, varza, murături în oțet. Regim lactat, borviz cu lapte, ceai de tioare de tei, bicarbonat de sodă o lingurită după masă sau laudanum 20 picături.

Durere de urechi, otită, medie. La început comprese reci, sau o beșică cu ghiață la ureche, sau o lipitoare după ureche, băi calde cu muștar la picioare, să se culce pe urechea sănătoasă, iar dacă curge puroi, pe cea bolnavă. Contra durerei undelemn cald cu funingene picat în ureche, când curge spălături zilnice cu apă oxigenată îndoită cu apă.

Dureri de ochi. Conjunctivită. Spălături cu acid boric 4%, sau cu floare de soc, sau picături de colir îndoite cu soluție de acid boric 4%.

Dureri de picioare, reumatism. Aspirină sau salicilat de sodă 3 grame pe zi. Unge încheieturile dureroase cu tinctură de iod sau cu pomadă salicilică 10%, ceaiuri de enupere, băi calde cu sare și frunze de nuc.

Friguri, paludism, malaria. Chinină sulfurică 1—2 gr. pe zi și însoțită de 10 picături tinctură de iod în rachiu sau pe zahăr. Injecție cu Neosalvarsan.

Gălbinare, icter. Băuturi acrișoare abundente nealcoolice, regim lactat, borviz. Purgative ușoare repetate, Calomel 1 gr. în zece pachete, 4 pe zi. Bicarbonat de sodă, câte o lingurită după masă.

Idropică, apă la burtă, ascită. Repaus în pat, regim exclusiv lactat, interzis orice băuturi alcoolice, purgative repetate, ceai de mătasă de popușoi, ioduri de potasiu câte un gram pe zi în soluție.

(va urma) **Dr. Macri.**

Din împrejurări independente de voința noastră amânăm pentru numărul viitor „Rubrica Militară".

* * *

Cu începere dela numărul trecut al ziarului nostru, nu se mai expediază ziare celor ce n'au achitat abonamentul. Credem că destul li s'a trimis un an jumătate fără a trimite un ban.

* * *

Dacă mai rămăsese o urmă de îndoială în mintea oamenilor de bună credință asupra celor relatate de noi despre *„Studentul de contrabandă Gh. C. Dimitriu-Serea"*, apoi cu ocazia apelului lansat pentru înființarea Bib. A. C. Cuza la Zorăști-Putna, s'a demascat și lipsa de respect față de dl. Prof. Cuza și față de cetitorii ziarului „Lupta Națională". Convins că-și poate bate joc de toți, anunță înființarea Bib. pentru 25 Aprilie. D. sigur o B.b. imaginară. In ziua de 21 Aprilie apar însă afișe cu sumarul ziarului „Lupta Națională" ce purta data de 1 Mai, dar în care anunța *„Amânarea înființărei Bib. A. C. Cuza dela Zorăști-Putna"*. Adică cum, ziarul dela *1 Mai* anunță că se amână înființarea Bib. ce trebuia să se facă la *25 Aprilie!* Dar ce te faci cu cetitorii care s'au dus în ziua de 25 Aprilie conform apelului semnat de un Prof. Universitar, cititori care habar n'aveau de afișe. Și totuși nimeni nu-l trage la răspundere, iar el nu roșește pe când colaboratorii nu se sfiesc a afirma că Dimitriu-Serea muncește 17 ore din 24 și că a înființat până acum 27 B.b. deși prima e cea din Zorăști-Putna care n'a luat încă ființă de oarece s'a amânat pentru un probabil a doua zi de Paștele... Calului.

Grădina lui Dumnezeu e mare.

* * *

In zilele de 29 și 30 Aprilie a. c. în urma apelului lansat de ziarul „Svastica Iașilor" org. A. S. C. a avut loc la Focșani Congresul Ziariștilor Creștini din întreaga țară. S'a pus bazele *„Asociației Presei Creștine"*, a cărui statut îl vom publica în întregime în numărul viitor.

Mulțumirile noastre confraților care au onorat cu prezența lor dezbaterile și 'n același timp mulțumirile noastre pentru deosebita cinste ce ni s'a făcut de-a fi ales Focșanul, orașul „Unirei", ca loc al primului Congres al Ziariștilor Creștini. Dea Domnul ca noua înjghebare să ne apropie mai mult de izbândă; să fie încă un pas înainte în inima lui Iuda.

„Spada".

* * *

Când „Viitorul" are corespondenți de talia lui Dimitriu-Serea e explicabil ca informațiile date să fie eronate. Cel puțin să ai curajul ca informațiile să le semneze nu cu un vag „Corespondent" ci cu numele tău. Câtă nerușinare!

La București Corespondent al „Viitorului", iar la Focșani Dir. de ziar cu titulatura de „naționalist".

* * *

Cine credeți că e Directorul Biroului Statisticei!? Dl Leon Colescu (Leon Kohl). Și poate veți aștepta să avem vre'odată o statistică precisă a jidanilor din țară! Pentru ce naționalistul înfocat, Ministrul de Interne Oct. Goga, nu cere îndepărtarea lui Colescu.

Așteptăm o hotărâre energică de care când vrea dă dovadă.

* * *

Am primit din partea ziarului „România Nouă" Chișinău, o listă de subscripție cu un călduros apel adresat sufletelor românești pentru a contribui la ridicarea unui bust, *„Primului gazetar naționalist român al Basarabiei"* Preot Andrei Murafa.

In speranța că cititorii noștri vor binevoi să contribue la cinstirea memoriei celui ce a fost Andrei Murafa, ținem lista deschisă până la 1 Iunie a. c.

* * *

Am avut ocazia să relatăm că Guvernul și-a făcut un obiceiu din călcarea legilor. Am protestat când ziarul nostru „Lancea" a fost suprimat și când primul-redactor a fost dat în judecată. Cu noi au protestat și ziarele Bucureștene dar fără nici un rezultat.

Astăzi, deși cu întârziere, aflăm că ziarul „Carpații" org. L. A. N. C. Ploești condus de vrednicul luptător Dr. Victor Petheu, a fost suprimat. Am spus că Guvernul, veșnic alături de legi, după cum a fost și'n cazul judecării ziaristului Titus Enacovici Dir. ziarului „Cuvântul", guvernează după bunul plac.

Singura satisfacție o avem în a anunța că dl. dr. Petheu departe de a se supune ordinilor arbitrare a scos ziarul „Trezirea" exact ceeace am făcut și noi.

Institutul de Arte Grafice „Viața Romînească" C-da 1377